

Marija Malbaša

**STRUČNO OSOBLJE ZAPOSLENO U MUZEJU
OD OSNUTKA DO DANAS**

Kratke biografije i osvrt na rad u Muzeju

KODRIĆ ANDRIJA (1878)

Andrija Kordić je rodom iz okolice Gorice. Gimnaziju je polazio u Gorici a sveučilište u Beču gdje je studirao klasičnu filologiju. Na osječkoj gimnaziji radio je od 1861. do svoje smrti 1884. U travnju 1878. postavljen je dekretom gradskog poglavarstva za prvog kustosa netom osnovanoga muzeja. Kodrić je sređivao numizmatičku zbirku koju je darovao Franjo Sedlaković i dao opis te zbirke u izvještajima gimnazije za škol. god. 1879/80. i 1880/81. pod naslovom »Nješto o osječkom muzeju«. Povodom njegove smrti izašla je u Viestniku hrv. arheološkog društva VI/1884. kratka obavijest u kojoj se o pokojnom profesoru Kodriću kaže da je bio jedan od najrevnijih povjerenika Narodnog Muzeja i Hrvatskog arheološkog društva i da je njegovom zaslugom mnogo starina došlo u Narodni muzej. Navodi također da je Kodrić osnovao Gradski muzej i da nije bilo službe u javnom životu gdje on nije blagotvorno djelovao. Iz ovih riječi razabiremo da je prof. Kodrić i prije svojega imenovanja za čuvara zbirke osječkog muzeja vodio brigu o osječkim starinama.

MILER FERDO Ž. (1884)

Rođen je u Urfaru kod Linza u Gornjoj Austriji 1853. god. gdje mu je otac bio na radu. Već u ranom djetinjstvu došao je u Osijek otkle mu je potjecao otac, te ovdje polazio školu. Završio je gimnaziju 1872. god. i pošao na studij slavistike i klasične filologije u Beč. Kao mlad profesor dobiva službu na osječkoj gimnaziji 1878. Još kao gimnazijalac bavio se pjesništvom, a kasnije je pisao igrokaze i prevodio naše pjesnike na njemački jezik. Bavio se mnogo glazbom, pa je u Osijeku osnovao i pjevačko i glazbeno društvo, uvijek bavao i vodio zborove, režirao diletantske predstave i općenito bio vrlo aktivan na društvenom, kulturnom a i na političkom polju.

Poslije smrti prof. Kodrića imenovalo ga je gradsko poglavarstvo čuvarem Gradskog muzeja. I toga se posla Miler prihvatio s mnogo interesa, razumijevanja i znanja. Već iduće godine on u Viestniku hrv. arheološkog društva daje opis osječkog muzeja i najznačajnijih predmeta u njemu i od toga vremena češće se javlja dopisima u kojima obavještava o novim nalazima i otkrićima (1888, 1891). Objavio je u VHAD 1885. članak: Dva rijetka rimska

novca, zatim 1887: Biljege na grobnih lampicah u osječkom muzeju, a 1889: Dva rimska napisa nađena u Osijeku.

God. 1893. Ferdo Ž. Miler napušta Osijek i odlazi u Zagreb da bi se više mogao baviti književnošću i kazališnim radom. Bio je čak nekoliko godina dramaturg Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu. Umro je 1917. godine.

Opširnija biografija koju je napisao Milko Cepelić nalazi se u kalendaru »Jeka od Osijeka« za 1919. godinu, str. 120.

CELESTIN VJEKOSLAV (1893)

Rođen je u Ivancu pod Gorom 1862. god., gimnaziju je polazio u Zagrebu i na zagrebačkom sveučilištu studirao klasičnu filologiju. God. 1886. postavljen je na osječkoj gimnaziji za profesora i predavao latinski i grčki jezik do svojega penzioniranja 1926. Kada je F. Ž. Miler otišao iz Osijeka, imenovalo je gradsko poglavarstvo profesora Celestina kustosom muzeja. Ovu funkciju obavljao je pored profesorske službe kroz četrdeset i dvije godine, sve do svoje smrti 1936.

Muzejske zbirke su stalno rasle novim poklonima i sabiračkim marom njihova kustosa. On je udario temelj stručnoj numizmatičkoj i arheološkoj biblioteci kao i zbirci Essekiana, bavio se ne samo stručnim i naučnim radom već je i konzervirao i restaurirao muzejske predmete, fotografirao, sačinio inventare i kataloge i vječno se borio s gradskim poglavarstvom zbog prostora, polica, novaca. Najznačajniji dio njegova rada predstavlja inventar arheoloških predmeta kao i veliki numizmatički inventar i katalog. Pored toga vodio je i razne druge evidencije i široko razgranatu korespondenciju sa stručnjacima u zemlji i inozemstvu. Njegovi napisi po stranim stručnim časopisima doprinijeli su da se o arheološkim predmetima i numizmatičkoj zbirci osječkog muzeja saznalo u vanjskom naučnom svijetu. Tragovi njegova rada i truda neizbrisivo su uzidani u temelje muzeja i s njima se susrećemo na svakom koraku.

Od njegovih objavljenih radova navodimo samo neke: Neolitska naseobina u Osijeku; Rimske svjetiljke iz Osijeka; Epigrafski prilozi iz Murse, objavljeni u VHAD, zatim: Rimska staklenica iz Osijeka i razne rasprave iz rimske i srednjovjekovne numizmatike koje je objavljivao u Glasniku Zemaljskog muzeja i u Wissenschaftliche Mitteilungen aus Bosnien und der Herzegovina. Napisao je i raspravu »Ime Osijek« objavljenu u Nastavnom vijesniku 1902. i mnoge članke u dnevnim novinama. Opširnije o Celestinovu radu u muzeju vidi: Pinterović, Razvoj osječkog muzeja, Osječki zbornik VI, str. 10, 12.

BUNTAK FRANJO (1937)

Dr Franjo Buntak rođen je u Zagrebu 1910. god., gdje je završio klasičnu gimnaziju i filozofski fakultet. Studirao je povijest umjetnosti i kulture s klasičnom arheologijom. Doktorirao je također na zagrebačkom sveučilištu.

Na natječaj osječkog gradskog poglavarstva nastupio je 1. I 1937. mjesto kustosa muzeja koje je bilo upražnjeno smrću profesora Celestina. Kako je bio jedino stručno lice radio je na svim muzejskim poslovima i u svim zbirkama, osobito u arheološkoj (prehistorija i Rim). Izdao je prvi vodič kroz muzej prema tadanjem postavu u prostorijama na Mažuranićevom vijencu.

Mnogo se bavio povijesti Osijeka pa je napisao i veći broj članaka u osječkim i zagrebačkim novinama. Kada je buknuo rat 1941., dr Buntak napušta Osijek i odlazi u Zagreb u Muzej grada Zagreba, gdje i danas vrši funkciju direktora.

BÖSENDORFER JOSIP (1941)

Dr Josip Bösendorfer rodio se god 1876. u Lukavcu kod Virovitice. Klasičnu gimnaziju polazio je u Osijeku, a povijest i zemljopis studirao na sveučilištu u Beču i Zagrebu. Doktorirao je na zagrebačkom sveučilištu 1902. godine. Gotovo cijelo vrijeme svojega službovanja proveo je kao profesor na Muškoj i Ženskoj realnoj gimnaziji u Osijeku, a bio je i direktor Muške realne gimnazije i iz političkih razloga penzioniran prije vremena (1932).

Kada je 1941. odlaskom direktora Franje Buntaka muzej ostao bez rukovodećeg stručnog lica, imenovan je dr Bösendorfer za direktora i na tom položaju ostaje do ponovnog umirovljenja 1949. godine, no sve do svoje smrti 5. VI 1957. on dnevno dolazi u muzej da tamo u svojoj radnoj sobi okružen knjigama, dokumentima i rukopisima nastavi svoj dotadašnji istraživački i historiografski rad na pitanjima prošlosti Slavonije i Osijeka.

Za vrijeme njegove uprave muzej je proživio rat s evakuacijom prostorijske, ponovno useljenje u stare prostorije i na kraju preseljenje 1946. god. u zgradu bivšeg gradskog poglavarstva koja je njegovom zaslugom predana na korištenje muzeju. Tu je sada izvršen privremeni novi postav, ali je veliki dio materijala kao i slika i knjiga što su spašeni u muzej za vrijeme rata, također Bösendorferovom zaslugom, uglavnom bio uskladišten i pohranjen. Tek kada je god. 1947. proširen muzejski prostor iseljenjem gradskog arhiva, moglo se pristupiti osnivanju odjela i sređivanju zbirki. Svojom idejnom koncepcijom muzeja kao buduće znanstvene ustanove on je usmjeravao njegovu organizaciju i poticao nove stručne kadrove koji su pomalo pristizali, da nastave putevima koje je on zacrtao. Još za vrijeme rata Bösendorfer je pokrenuo »Osječki zbornik« kao glasilo muzeja i napisao velik broj članaka za prve brojeve (I, II—III) kojima je bio urednik. Povodom izložbe slika priređene u muzeju napisao je studiju »Sto godina osječkog slikarstva« (1950). Kao historiograf Slavonije i Osijeka Bösendorfer je objavio velik broj radova od kojih su najznačajniji: *Crtice iz slavonske povijesti* (1910); *Povijest tipografije u Osijeku* (1939); *Istočna granica Tomislavove, Krešimirove i Zvonimirove Hrvatske* (Rad JAZU 386); *Agrarni odnosi u Slavoniji* (JAZU 1950) itd.

Detaljni životni put kao i bibliografiju njegovih radova dala je dr Danica Pinterović u članku: dr Josip Bösendorfer. Profil čovjeka i naučnog radnika, Osijek, Slavonija danas 1955, br. 5, str. 2—5. Vidi također ista: O razvoju osječkog muzeja, Osječki zbornik VI, str. 16—19; Ive Mažuran: Dr Josip Bösendorfer (1876—1957), Vijesti Društva muzejsko-konzervatorskih radnika NRH, 1957, br. 3, str. 55—56.

PINTEROVIĆ DANICA (1941)

Dr Danica Pinterović rođena je u Osijeku 1897. godine gdje je polazila Višu djevojačku školu, a zatim ženski licej u Zagrebu, te maturirala na klasičnoj gimnaziji u Zagrebu. Studirala je u Zagrebu i Beču povijest i zemljopis, a doktorirala iz bizantologije na Univerzitetu u Beogradu s disertacijom »Teodora vizantiska carica« 1933. godine.

Od 1919. do 1941. službovala je na osječkim gimnazijama kao profesor povijesti i zemljopisa. God. 1941. prelazi najprije na privremeni rad, a onda je 1943. premještena u osječki muzej. Ovdje isprva radi kao bibliotekar, a zatim kao kustos arheološke zbirke i zbirke umjetničkog obrta. Od 1949. do 1961. godine ona vrši službu direktora muzeja. Poslije penzioniranja radi u muzeju kao naučni suradnik do 1974. god. a od tog vremena kao vanjski suradnik Centra za znanstveni rad JAZU u Osijeku.

Nakon preseljenja muzeja u današnju zgradu 1946. god. uređuje prve stalne postave pojedinih odjela pa se tada i formira fizionomija tih odjela. God. 1952. otvara se prvi prošireni postav stilskog namještaja uz koji ona izdaje knjigu »Povijest namještaja« (Osijek 1952). Kada povećanjem broja stručnog osoblja pojedini odjeli muzeja dobivaju svoje kustose, D. Pinterović se sve više opredjeljuje za arheologiju i to specijalno za arheologiju rimske Murse. Toj problematici posvećuje svoj rad i kao naučni suradnik muzeja i kao suradnik Centra JAZU. Sudjelovala je na više arheoloških iskopavanja i sama vodila iskopavanja u Našicama i u Bosanskoj ulici u Osijeku kao i na antičkom sektoru kod iskopavanja u Batinoj Skeli. Svojim referatima nastupala je na brojnim naučnim skupovima i stručnim sastancima. Kroz duži niz godina bila je zadužena od Međukademijskih odbora (za izradu Tabulae imperii Romani, za obradu rimskih natpisa i za istraživanje Limesa) da surađuje na dotičnim zadacima za slavonsko-baranjsko područje. — Kao član KOMZE (Komisija za zaštitu spomenika kulture) u koju je imenovana poslije rata ona je spašavala ugroženi materijal kulturnohistorijskog i umjetničkog značenja u Osijeku i iz slavonskih dvoraca te ga dopremala u muzej, čime su se znatno povećale postojeće muzejske zbirke. Od 1948. do 1954. do imenovanja konzervatorskog izaslanika ona je vršila funkciju počasnog konzervatora te izradila prvu poslijeratnu evidenciju spomenika kulture na području Osijeka i osječkog kotara te javnim predavanjima i novinskim člancima vršila propagandu za čuvanje našeg spomeničkog blaga.

Godine 1954. ponovno je pokrenula izlaženje Osječkog zbornika, nakon prekida od 6 godina, i bila glavni urednik od broja IV do broja XII. Surađivala je u mnogim časopisima i stručnim publikacijama kao npr. Vijesti muzejsko-konzervatorskih radnika (Zagreb), Muzeji (Beograd), Slavonija danas (Osijek), Život i škola (Osijek), Starinar (Beograd), Zbornik slavonskih muzeja (Županja), Glasnik slavonskih muzeja, Arheološki pregled (Beograd) itd. i objavila mnoge članke u novinama. Osim priloga u Osječkom zborniku navodimo samo nekoliko najznačajnijih radova: Dva komada pokućstva iz XVII stoljeća, Tkalčićev zbornik II, Zagreb 1958; Limesstudien in der Baranja und in Slavonien, Archaeologia Iugoslavica IX, Beograd 1968; O Katančičevu naučnom prvijencu, Arheološki vestnik XIX, Ljubljana, 1968; Jadran i Savsko-dravski interamnij, Adriatica praehistorica et antiqua miscellanea Gregorio Novak dicata, JAZU, Zagreb 1970; Slavonija kao dio rimske Panonije, Znanstveni sabor Slavonije i Baranje I, Osijek 1970; Razmatranja o gliptici na primjerima zbirke Muzeja Slavonije, JAZU, Rad knj. 360, Zagreb 1971.

MEDVED IVAN (1942)

Rođen je u Karlovcu 1881. godine. Poslije završene klasične gimnazije studira hrvatski jezik i književnost, te latinski i grči na zagrebačkom sveučilištu. Veći dio svoje profesorske službe proveo je na osječkim srednjim školama.

Godine 1942. premješten je u muzej, a 1949. penzioniran. U muzeju je radio u biblioteci, a posebnu pažnju posvećuje prikupljanju materijala za zbirku novina (novine, časopisi, plakati, kazališni programi, edicije osječkih tiskara). Piše brojne članke po raznim novinama i časopisima, posebno osječkim, povijesnog i kulturnopovijesnog sadržaja, tematikom vezanom za osječku prošlost. I poslije odlaska u mirovinu, on je još dugo dolazio u muzej da radi na sređivanju materijala u hemeroteci, da izrezuje članke i prikuplja bibliografiju za pojedina pitanja.

Umro je 1965. godine.

HEČEJ HILDA (1943)

Hilda Tompak, udata Hečej rođena je u Suhopolju 1918. godine, a maturirala na Ženskoj realnoj gimnaziji u Osijeku 1939. godine. Započeti studij na Filozofskom fakultetu prekinula je zbog ratnih prilika i zaposlila se 1943. u osječkom muzeju, odakle je otišla u partizane da bi se poslije rata ponovno vratila na staro radno mjesto. Kako su poslije preseljenja muzeja pojedini odjeli bili tek u formiranju, surađivala je u svim muzejskim poslovima, posebno u biblioteci. Početkom 1951. odlazi u Zagreb.

LEOVIĆ JOSIP (1947)

Josip Leović rođen je 1885. god. u Osijeku, a umro 1963. također u Osijeku. Studirao je umjetni obrt i klesarstvo u Beču, zatim prelazi u Zagreb na Privremenu školu za umjetnost i umjetni obrt. Specijalizirao se u grafici, ali je kasnije radio i druge tehnike, osobito ulje. Od 1922. do 1947. bio je profesor crtanja na Ženskoj realnoj gimnaziji. Priredio je više samostalnih izložbi i sudjelovao na skupnim izložbama osječkih slikara. Nakon penzioniranja 1947. dolazi u muzej kao honorarni restaurator i preparator. Kroz petnaest godina koje je proveo u muzeju, restaurirao je i spasio od daljnjeg propadanja mnoge muzejske predmete i osposobio ih za izlaganje.

Podrobnije o Leoviću kao umjetniku vidi: Pinterović, Josip Leović, u Osječkom zborniku V, str. 233—234; ista, Prof. Josip Leović in memoriam, Osječki zbornik IX—X, str. 286—287; Oto Svajcer, Likovni život Osijeka od 1920. do 1930. godine, Osječki zbornik XIII, str. 256—259.

GOJKOVIĆ JOVAN (1949)

Grafičar i akvarelist, rođen 1898. u Beču gdje je stekao srednjoškolsko obrazovanje trgovačkog smjera. Poslije prvog svjetskog rata nastanjuje se u Osijeku gdje je bio nadležan po ocu. Uposlen u komercijalnoj struci, on sve slobodno vrijeme posvećuje crtanju i slikanju. Dao je cijeli niz grafičkih mapa od toga nekoliko mapa starog Osijeka. U muzej dolazi 1949. godine kao čuvar galerijskog materijala, a kada se 1953. osniva samostalna Galerija slika, Gojković postaje njen prvi upravitelj. Godine provedene u muzeju posvećuje sređivanju, inventariziranju i proučavanju galerijskog materijala (slike i skulpture) sabranog u muzeju. Osim priloga u Osječkim zbornicima IV i V, izdao je katalog privremenog postava galerije. Gojkovićev dodir s muzejem mnogo je stariji od njegovog efektivnog zaposlenja u muzeju, a datira iz vremena kada je društvo prijatelja muzeja, Arheološki klub »MURSA« predstavljao važan oslonac muzeja. Umro je 25. XI 1957. u Osijeku. Za detaljniji opis

života i rada vidi: Pinterović, Život i rad Jovana Gojkovića, Osječki zbornik VI, str. 241—248; Oto Švajcer: Likovni život Osijeka u razdoblju od 1920. do 1930. godine, Osječki zbornik XIII, str. 263.

MALBAŠA MARIJA (1951)

Rođena je u Osijeku 1909. godine, ovdje polazila žensku realnu gimnaziju, a zatim studirala u Beču, Grenoblu, Parizu i Zagrebu. Diplomirala je na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu njemački i francuski jezik i književnost. Od 1933. do 1951. radila je kao profesor ženske realne gimnazije u Osijeku i onda prešla u Muzej Slavonije. Tu preuzima vođenje i uređenje biblioteke koja svojim opsegom i sastavom daleko prelazi okvire prosječne muzejske biblioteke i predstavlja tip znanstvene biblioteke.

Nakon tridesetpet godina službe M. Malbaša odlazi u mirovinu u zvanju višeg bibliotekara. Radila je i kao honorarni predavač za francuski jezik na Ekonomskom fakultetu u Osijeku. Sada je vanjski suradnik Centra za znanstveni rad Jugoslavenske akademije u Osijeku.

Osim redovnog bibliotekarskog rada oko sređivanja i obrade velikog fonda muzejske biblioteke bavila se posebno izradom bibliografije izdanja osječkih tiskara, radila na daljnjem prikupljanju osječkih izdanja i osnovala široku razmjenu publikacija za Osječki zbornik čime se znatno obogatila biblioteka muzeja suvremenom stručnom i naučnom literaturom muzejskih struka.

Suradivala je osim u Osječkom zborniku i u Vjesniku bibliotekara, u Zborniku Đakovštine, u Zborniku slavonskih muzeja (1969), u Glasniku slavonskih muzeja itd. Upravo je u tisku knjiga Razvoj tiskarstva u Slavoniji.

LECHNER ZDENKA (1951)

Rođena je u Osijeku 1918. godine. Realnu gimnaziju polazila je u Zagrebu i studirala na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu XIII Atropogeografsku grupu (zemljopis, etnologija i povijest). U Muzej Slavonije dolazi koncem 1951. godine kao etnolog, a 31. V 1965. odlazi kao viši kustos u Etnografski muzej u Zagrebu. Umirovljena je kao muzejski savjetnik 31. XII 1976. godine.

U Osijeku radi na osnivanju i organizaciji Etnografskog odjela sa zbirka-
ma a) narodne nošnje, b) vunene prostirke, c) sredstva za proizvodnju, d) keramika, e) namještaj, f) likovna umjetnost (šarane tikvice, drvorezbarstvo). Vrlo mnogo radi na terenu zbog sistematskog nabavljanja materijala, ispitivanja i prikupljanja potrebnih podataka. Priredila je izložbe s etnografskim materijalom odjela: Vuneni odjevni predmeti baranjskih šokica (1961) i Narodne nošnje i namještaj slavonskih i baranjskih sela (1967). Kao prvi stručni etnolog na terenu Slavonije surađuje na uređivanju etnografskih zbirki u ostalim slavonskim muzejima, napose na ostvarenju stalnog postava etnografskog materijala u muzejima u Slav. Brodu i Vukovaru.

I poslije odlaska iz Osijeka održava stručne veze s Muzejem Slavonije suradnjom u Osječkom zborniku. U svom daljnjem radu pretežno se bavi Slavonijom i Baranjom. Kao stručnjak za Slavoniju surađuje na organizaciji folklornih manifestacija kao »Međunarodna smotra folklor« u Zagrebu i »Đakovački vezovi« i »Vinkovačke jeseni«.

Osim priloga u Osječkom zborniku objavila je »Ljelje ili Kraljice. Opis običaja« u publikaciji JAZU-a »Narodni običaj Ljelje-Kraljice kao historijski spomenik« (Zagreb 1967). Ostali objavljeni radovi i oni koji se nalaze u tisku ne ulaze više u okvir ovoga prikaza koji se uglavnom ograničava na vrijeme provedeno u Muzeju Slavonije.

SPAJIĆ EMIL (1951)

Rođen je u Trpinji kod Vukovara 1915. godine, a gimnaziju polazio u Vukovaru. Studij povijesti završio je na Sveučilištu u Zagrebu. Prije dolaska u Muzej Slavonije radio je u redakciji »Glasa Slavonije« kao sekretar. Koncem godine 1951. dolazi u muzej kao kustos Odjela NOR-e. Radio je na prikupljanju, svrstavanju i stručnoj obradi NOB-e materijala i napravio prvi stalni postav. Kasnije se sve više posvećuje arheologiji i numizmatici, sudjeluje u arheološkim iskopavanjima i preuzima numizmatičku zbirku. Od svibnja 1961. do svibnja 1972. vrši funkciju direktora muzeja. U mirovinu odlazi 1. VIII 1976. Svoje radove objavljivao je u Osječkim zbornicima.

KATUŠIĆ BLAŽ MISITA (1953)

Rođen je u Bosanskoj Kostajnici 1886. godine, srednju školu pohađao je u Mostaru i Banja Luci te tamo maturirao na Velikoj realci. Studirao je tehniku i arhitekturu u Beču, Pragu i Liège-u. Cijelog života radi u svojoj struci, većinom u Srbiji. U Osijek dolazi tek 1948. god. i postaje direktor Građevinskog tehnikuma. God. 1953. dolazi u Muzej Slavonije u svojstvu honorarnog konzervatorskog izaslanika za grad i kotar Osijek. Do toga vremena konzervatorsku službu bila je tijesno povezana s muzejom preko osobe počasnog konzervatora a tadašnjeg direktora muzeja dr Danice Pinterović. Imenovanje konzervatorskog izaslanika bio je prvi korak k osamostaljenju konzervatorske službe i osnivanju Zavoda za zaštitu spomenika kulture. To ing. Katušić, nažalost, više nije doživio. Umro je nenadano, 4. II 1961. godine. I on je svojim priložima surađivao u Osječkom zborniku br. IV, V i VI. Za detaljnije podatke vidi: D. Pinterović, Ing. arh. Misita Katušić (in memoriam). Osječki zbornik VIII, str. 353.

MAŽURAN IVE (1954)

Rođen je 1928. godine, maturirao je na Muškoj realnoj gimnaziji u Osijeku, a historijsku grupu predmeta studirao na Sveučilištu u Zagrebu. 1. III 1954. nastupa mjesto kustosa Historijskog odjela u Muzeju Slavonije. Pored redovnog rada na sređivanju i inventariziranju materijala Historijskog odjela mlađi kustos odmah započinje znanstveno-istraživački rad koji će tokom vremena ispuniti mnoge praznine i neobrađena područja iz osječke i slavonske prošlosti. Iz muzeja prelazi 1960. godine u Historijski arhiv u Osijeku gdje je svakako bio bliži izvorima za svoja proučavanja. 1970. godine napušta Osijek i odlazi u Zagreb, ali se i dalje bavi historiografskim radom. Radovi vezani na vrijeme njegova boravka u muzeju objavljeni su u Osječkom zborniku. Objavio je »Srednjovjekovni Osijek« 1962. god., a 1971. monografiju »Osijek«. U ediciji Historijskog arhiva u Osijeku »Građa za historiju Osijeka i Slavonije« objavio je 6 knjiga građe, a ima osim toga još dosta priloga u raznim zbornicima i spomenicima, uvijek na temu Osijek ili Slavonija.

BULAT MIRKO (1956)

Rođen je u Osijeku 1931. godine i ovdje polazio gimnaziju. Studirao je arheologiju na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Krajem 1956. nastupa mjesto kustosa Arheološkog odjela Muzeja Slavonije. Vodi Arheološki odjel s prethistorijskom, rimskom i ranosrednjovjekovnom zbirkom. Vršni nadzor nad arheološkim terenom Osijeka, a sudjelovao je na više arheoloških iskopavanja u Osijeku i u Slavoniji i Baranji.

Osim u Osječkom zborniku objavio je više znanstvenih radova u stručnim publikacijama kao npr. Neki nalazi ranog srednjeg vijeka iz Osijeka, Staro-hrvatska prosvjeta, Serija III, sv. 10, 1968; Antičko staklo u Muzeju Slavonije, Arheološki vestnik XXV, Ljubljana 1976; Arheološke zbirke i arheološka istraživanja u Slavoniji, Muzeologija 19, Zagreb 1975; itd. Sudjelovao je saopćenjima na više arheoloških stručnih skupova i simpozija.

VUKASOVIĆ DRAGUTIN (1957)

Rođen je u Osijeku 1923. godine i ovdje završio Učiteljsku školu. Iako zaposlen u privredi mnogo se bavio kiparstvom. U muzej dolazi 1957. na mjesto preparatora za koje zvanje i polaže stručni ispit. Krajem 1967. odlazi iz zdravstvenih razloga u mirovinu.

Radio je na konzerviranju, restauriranju i prepariranju muzejskog materijala, specijalno arheoloških predmeta. Kao veći i vrlo uspješni zahvat može se zabilježiti njegov rad na restauriranju posuda iz keramičkih ulomaka sa iskopavanja u Sarvašu (zbirka Schmidt) kao i veći restauratorski zahvati na rimskim kamenim spomenicima.

PEJIN MARIJA (1959)

Došla je u muzej sa škole gdje je predavala filozofiju i ovdje preuzela vođenje Odjela NOB-e. Nakon kraćeg zadržavanja u muzeju premještena je na vlastitu molbu na gimnaziju u Negotinu 1. IX 1960. godine.

TOMIĆ VLADO (1960)

Rođen je u Mostaru, a završio Srednju bibliotekarsku školu u Sarajevu. U Muzeju Slavonije nastupa 1. V 1960. mjesto knjižničara. Radni odnos je prekinuo u jesen 1966. zbog povratka u Sarajevo.

PATKOVIĆ MILENKO (1960)

Rođen je 1928. god. u Boboti, a gimnaziju polazio u Osijeku. Studirao je povijest na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, a zatim radio kao profesor povijesti na Gimnaziji »Braća Ribar« u Osijeku. Krajem godine 1960. dolazi u Muzej Slavonije kao kustos NOB-e odjela. Godine 1972. prelazi na Pedagošku akademiju kao profesor opće povijesti.

Kako je NOB-e odjel preseljen u nove prostorije načinjen je novi postav koji uz stanovite izmjene i preinake stoji još danas. Bavio se stručnom obradom materijala i priređivao mnoge izložbe specijalno po školama. Osim u Osječkom zborniku surađivao je s Historijskim institutom u Slav. Brodu koji mu je izdao u svojim edicijama knjigu »Izbor iz štampe NOP Slavonije (1941—1945)«.

HIMELRAJH-KOZMAR MARIJANKA (1960)

Rođena je u Osijeku gdje je polazila Gimnaziju »Sara Bertić«. Na Filozofskom fakultetu u Zagrebu studirala je etnologiju. U muzeju nastupa mjesto kustosa pripravnika 1960. godine, ali već nakon godinu i pol prelazi u nastavničku službu.

Radila je na poslovima Etnografskog odjela i surađivala skupljanjem podataka i materijala na izradi Etnološkog atlasa Jugoslavije.

KOSANOVIĆ NIKOLA (1963)

Rođen je u Voćinu 1916. godine. Učiteljsku školu završio u Osijeku, a Filozofski fakultet, grupa historija, na Sveučilištu u Zagrebu. U muzej dolazi 1963. godine na mjesto kustosa Historijskog odjela na kojem poslu ostaje do 1972. kada preuzima funkciju direktora. Na tom položaju je i danas.

Pored sređivanja zbirke Historijskog odjela potpuno je preuređio i modernizirao stalni postav Historijskog odjela, a nakon preuzimanja dužnosti direktora potpuno se posvetio sanaciji i modernizaciji muzejske zgrade, što je uz potrebne adaptacije omogućilo suvremeno uređenje stalnih postava pojedinih muzejskih odjela.

Osim priloga u Osječkom zborniku objavio je mnoge članke historijskog sadržaja po novinama i časopisima, a u ediciji »Prvo radničko društvo u jugoslavenskim zemljama« napisao prilog: »Radnički pokret u Osijeku i Slavoniji od dolaska na vlast Khuena Hedervarya do osnivanja Socijaldemokratske stranke«. On je također i autor i urednik spomenice Osječkog vatrogasnog društva. Gornji grad: 100 godina Dobrovoljnog vatrogasnog društva u Osijeku, Gornji grad, a nakon preuzimanja dužnosti direktora Muzeja Slavonije i glavni urednik Osječkog zbornika.

HORVAT IDA (1964)

Rođena je u Branjinom Vrhu 1939. godine. Gimnaziju polazi u Osijeku, a na Filozofskom fakultetu u Zagrebu studira talijanski jezik i povijest umjetnosti. U muzej dolazi 1964. na mjesto kustosa Odjela umjetničkog obrta te vodi zbirku stilskog namještaja, porculana, stakla, tekstila i drugog sitnog materijala kao i zbirku fotografija. Nakon modernizacije i adaptacije izložbenog prostora obnovila je i kompletirala postav stilskog namještaja. Na brojnim povremenim izložbama izlagala je umjetničko-obrtnički materijal iz bogatih muzejskih depoa, a za neke od tih izložaba izradila je i kataloge. Suraduje u Osječkom zborniku priložima o muzejskom materijalu Odjela za umjetnički obrt.

TENŽERA IVANKA (1967)

Rođena je u Osijeku 1942. god. Studirala je komparativnu književnost i etnologiju na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. U Muzej Slavonije dolazi krajem 1967. kao kustos Etnografskog odjela. 1971. odlazi iz Osijeka i preseljava u Zagreb gdje nastupa mjesto bibliotekara u Nacionalnoj i sveučilišnoj biblioteci.

TUCAKOV STEVAN (1967)

Rođen je u Gospođincima (Novi Sad) 1934. godine. U Novom Sadu polazio je školu za primijenjenu umjetnost, Grafički odsjek. U Osijeku je radio kao nastavnik likovnog odgoja na osnovnim školama. U muzej dolazi 1967. godine na mjesto preparatora. Radio je na zaštiti keramike i metala, izrađivao legende i panoje za stalni postav, crtao i slikao muzejske predmete i vršio likovni postav mnogih povremenih izložbi. Izrađivao je crteže arheološkog materijala objavljenog u Osječkim zbornicima XI—XIV/XV. Godine 1974. odlazi u Novi Sad kao slikar kod TV Novi Sad.

BURIC VESNA (1969)

Vesna Burić rođena je u Osijeku 1943. godine, ovdje je završila gimnaziju, a studirala engleski jezik i komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. U muzej dolazi u jesen 1969. u svojstvu bibliotekara. Vodi muzejsku biblioteku s hemerotekom i zbirkom Essekiana kao i zamjenu publikacija s ustanovama u zemlji i inozemstvu. Suraduje u časopisima i novinama, a u Radovima Centra za znanstveni rad u Vinkovcima objavila je članak »Prvi pokušaji književnog i znanstvenog udruživanja u Osijeku«. Sudjelovala je referatima i na nekoliko znanstvenih skupova. Bavi se također kazališnom i plesnom kritikom.

BIGLBAUER MAGDA (1973)

Rođena je u Korođu 1938. godine. U Zagrebu je završila Učiteljsku stručnu školu sa strukama: tehnički odgoj, krojenje i šivanje s tehnologijom tekstila i domaćinstvo. Radila je kao nastavnik tehničkog odgoja u OŠ »Bratstvo i jedinstvo« u Osijeku kao i u Općinskom vijeću Narodne tehnike u svojstvu instruktura. U muzej dolazi 1. XII 1973. kao preparator te u preparatorskoj radionici obrađuje keramiku, staklo i tekstil. Izrađuje kopije muzejskih arheoloških predmeta kao suvenire.

SEKULIĆ ŽIVKO (1975)

Rođen u Jošavci, općina Banja Luka 1931. god. U Osijeku završio Ekonomsku školu i Pedagošku akademiju, studentska grupa istorija i geografija. Radio kao nastavnik u Osnovnoj školi »Moša Pijade« i Osnovnoj školi »Vladimir Nazor« Osijek gdje je predavao i historiju. Vanredno završio Filozofski fakultet u Novom Sadu na grupi istorija. U Muzej dolazi 1. aprila 1975. godine na dužnost kustosa NOB-e odjela. Objavljivao svoje radove u pedagoškim publikacijama iz domena grupe naprednih historičara i problematike obrazovanja nastavnika na višim školama.

GERIKE HERMINA (1976)

Rođena je u Bijelom Polju 1950. godine, gimnaziju završila u Osijeku, a studij arheologije na Filozofskom fakultetu u Beogradu. Radila je kao kustos u muzeju u Iloku a zatim 1. X 1976. dolazi u Muzej Slavonije gdje preuzima vođenje numizmatičke zbirke.

KRALIK TVRTKO (1976)

Rođen je u Sarajevu 1942. godine, a Srednju tehničku školu elektrotehničkog smjera završio u Osijeku. Na Pedagoškoj akademiji u Osijeku studirao predmete: fizika i tehnički odgoj. Radio je u elektroprivredi a zatim kao nastavnik fizike i tehničkog odgoja u OŠ »J. Kozarac« u Vaški, općina P. Slatina. U muzej dolazi krajem 1976. godine kao preparator za metal i drvo.

STOJANOVIĆ LAZAR (1976)

Rođen je u Osijeku 1947. godine i ovdje polazio gimnaziju, a na Filozofskom fakultetu u Beogradu studirao književnost i njemački jezik, a zatim i povijest umjetnosti. Radio je kao profesor književnosti na Gimnaziji »Božidar Maslarić« u Osijeku, a 1. X 1976. nastupio mjesto kustosa za etnografiju u Muzeju Slavonije.